

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/89/2023
Identifikačné číslo spisu:	7219209815
Dátum vydania rozhodnutia:	28.06.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:7219209815.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Ing. Q. S., narodenej XX. W. XXXX, I., I. XX proti žalovanej Ing. X. S., narodenej XX. Q. XXXX, I., I. XX, o vypratanie bytu, vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 10C/67/2019, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 31. októbra 2022 sp. zn. 11Co/44/2022, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice II (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením z 03. decembra 2021 č. k. 10C/67/2019-316 zastavil konanie a žalobkyni proti žalovanej priznal nárok na náhradu trov v plnom rozsahu.

2. Proti II. výroku (nárok na náhradu trov) tohto uznesenia podala žalovaná odvolanie a žiadala, aby predmetné uznesenie bolo odvolacím súdom v časti náhrady trov konania zrušené a aby žiadnej zo strán nebola priznaná náhrada trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

3. Odvolací súd uznesením z 31. októbra 2022 sp. zn. 11Co/44/2022 zmenil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania tak, že žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania a zároveň stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) a navrhla napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Dôvodila, že dovolanie je prípustné v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

4.1. Dovolateľka vo vzťahu k § 421 ods. 1 písm. a) CSP namietala, že nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom spočívalo v tom, že žalovaná vedela o bezprávnom užívaní bytu, účelovo sa bránila a byt dobrovoľne nevypratala až do predloženia nevyvrátiteľného dôkazu pred súdom prvej inštancie. Žalobkyňa sa stotožnila v plnom rozsahu s odôvodnením súdu prvej inštancie ohľadom priznania

náhrady trov konania v celom rozsahu a napádala arbitrárne rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré bolo v rozpore s právnym posúdením vecí obvyklým pri rozhodovaní o trovách konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP

6. Podľa obsahu spisu (§ 124 CSP) dovolací súd vyvodil, že dovolateľka namietala aj porušenie práva na spravodlivý proces v súvislosti s arbitrárnym rozhodnutím odvolacieho súdu bez zdôvodnenia svojho rozhodnutia.

7. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady znátočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto aj v danom prípade skúmal opodstatnenosť argumentácie dovolateľa, že v konaní došlo k ňou tvrdenej vade znátočnosti

8. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie vecí za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

9. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu je dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností vychádzal, akými úvahami sa riadil a aké závery zaujal k jeho právnemu posúdeniu. Odvolací súd sa v napadnutom rozhodnutí výstižne a zrozumiteľne vysporiadal s podstatnými odvolacími námietkami žalobkyne, na základe ktorých namietala nesprávnosť právneho posúdenia vecí tým, že nesprávne aplikoval § 257 CSP pri vyhodnocovaní nároku žalobkyne na náhradu trov konania. Odôvodnenie dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu má podľa názoru odvolacieho súdu všetky zákonom vyžadované náležitosti v zmysle ustanovenia § 393 CSP (bod 13 napadnutého rozhodnutia).

10. V reakcii na dovolacie argumenty žalobkyne dovolací súd upriamuje pozornosť dovolateľky, že za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil podľa predstáv dovolateľa, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom, čo nie je tento prípad. Žalobkyňa preto neopodstatnene namieta, že jej odvolací súd nedostatočným a nepresvedčivým odôvodnením rozhodnutia znemožnil, aby uskutočňoval jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti považuje dovolací súd za potrebné poznamenať, že odvolací súd v odôvodnení svojho

rozhodnutia nemusí dať odpoveď na všetky odvolacie námietky uvedené v odvolaní, ale len na tie, ktoré majú pre rozhodnutie o odvolaní podstatný význam, ktoré zostali sporné alebo na ktoré považuje odvolací súd za nevyhnutné dať odpoveď z hľadiska doplnenia dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie (II. ÚS 78/05).

11. Pre úplnosť dovolací súd poznamenáva, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia z hľadiska namietanej zmätočnostnej vady v zmysle § 420 písm. f) CSP, správnosť právnych záverov, ku ktorým odvolací súd dospel, nie je relevantná, lebo prípadné nesprávne právne posúdenie prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP nezakladá. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom odvolacieho súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti jeho rozhodnutia (napr. I. ÚS 188/06).

12. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa neopodstatnene namieta, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP). Prípustnosť jeho dovolania z tohto ustanovenia preto nevyplýva.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP

13. Podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

14. Podľa § 421 ods. 2 CSP dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

15. Podľa § 357 písm. m) CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania.

16. Keďže napadnutým rozhodnutím odvolací súd rozhodol o odvolaní proti rozhodnutiu podľa § 357 písm. m) CSP, prípustnosť dovolania nemôže v zmysle § 421 ods. 2 CSP založiť ani prípadné nesprávne právne posúdenie veci. Prípustnosť dovolania proti napadnutému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorú dovolateľ vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a) CSP, je teda vylúčená podľa § 421 ods. 2 CSP, keďže v prejednávanej veci žalobkyňa napadla rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým tento rozhodol o nároku na náhradu trov konania.

17. Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne nie je podľa § 421 CSP prípustné, najvyšší súd ho odmietol podľa § 447 písm. c) CSP bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

18. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.